

mo Principe Poëtā Laurateū te creo & in nomine in
diuiduæ Trinitatis Patris, Filij & spiritus Sancti re-
nuntio. Et confero tibi dona priuilegiaq; omnia ad
Poëtas spectantia. Et do potestatem legendi, profiten-
di, & in honestis ac concessis materijs, hic & ubiq; lo-
corum in vniuerso Romano Imperio, commentandi,
Atq; vt quid sentiam de Poësi porro intelligas, hanc
breuem Elegiam de Insula Poëtarum & propter te &
auditores recito.

DESCRIPITIO

INSVLÆ POE-

TARVM.

TEmpus erat prono quo Sol agit aurea curru
Lumina sub fluctus Hesperis vnda tuos
Quando Viennensi ductum me nuper ab vrbe
Parua procellosa cymba vehebat aqua.
Quæ mihi proposui modo tangere, tangere rura
Nox vetat, in medijs me quia cingit aquis
Applicat ad ripæ latus vdam Nauita cymbam,
Atq; ait hospitium sylua sit ista tibi.

Egre:

Egredior lintrem steriliq; immergor in vlua,
Altaq; prima meos tardat arena pedes.
Stat nemus obscurum frondosaq; ilice densum,
Hospitium nocti quod modo nauta dedit.
Quæro locum patulis lecto sub frondibus aptum,
Quæro vbi substernat graminis herba torum.
Dumq; ita syluestres lustro saltusq; pererro,
Captoq; nocturno dum loca tuta toro.
Luce sub obscura quam candida Luna ministrat,
Orta ferè pleno quæ fuit orbe modo.
Me capit haud multis via trita, nec obuia multis
Ad fontem de quo limpida currit aqua.
Quæ rapido circum campos se gurgite voluit,
Vnde fit in medijs Insula plana vadis.
Portitor accessum raris contingere dicit,
Quis locus? aut nomen quale sit? Ipse rogo
Sacra Poëtarum locus hic est insula, Musas
Et Danaum pulsas è regione tenet.
Dum loquitur Satyros sub amoena carmina quercu
Dicere, & alterno cerno salire pede.
Cerno Deos hirta gestant qui cornua fronte
Semideosq; capros semicaprosq; Deos.
Cerno verecundas & rustica numina Nymphas
Dicere Syluano cum patre metra suo.
Flumen ibi placidum, cygnorum corpora septem
Tollit Hyperborea candidiora niue.

Summe

Sume animum tutoq; accedas portitor inquit,
Si licuit tantum, plura licere puta.
Istricus (hunc genuisse suo nemoralis Iole
Danubio fertur Nympha) quis hospes adest?
Inquit, aberrantem syluis nocturna petentem
Ocia, sic ducit me via, dico pater.
Fata viam vati tibi monstrauere, Poësis
Dignus es ad sedes ire Poëta sacras,
Huc ades, & diuim nunquam morientia cerne
Nomina, & officium quale Poësis habet
Cernis ibi dicit quenquam? me cernere dico
Hoc satis est, reliquos vox mea monstret, ait
Diua sub intracta quæ stat cultissima lauro
Quam cernis, titulum diua Poësis habet.
Hæc regit imperio affectus, atq; ore gubernat
Quicquid in hoc vasto cernis inesse loco,
Et prodesse potest, & delectare, quod vnum
Ante alias diuas vendicat ista sibi.
Quæ iacet hanc circum florenti in gramine turba
Dicta Deæ calamo quæ properante rapit,
Turba Poëtarum est, studijs modo dedita rectis,
His Dea præceptum tale subinde refert,
Scripta bonis verbis rerum grauitate valere,
Et vitam iubeo moribus ire bonis.
Altera quæ libris Heroum facta recondit,
Et memor est seræ posteritatis ait.

C

Et

Et legere, & iubeo studioso condere versu
Histotiam, & fructu quem parit illa frui.
Ecce sub arbutis video æmula currere coeli
Signa, Mathematica dignaq; multa Schola.
Omnia monstrabo dicit, tu contine linguam,
Quin oculis iustra quæ tibi monstro tuis.
Qua nemus est dextrum, speluncaq; pumice pendens
Illic se Diuæ continuere duæ.
Altera, quæ fulgent spaciofo sydera coelo
Vtq; perunt ortus prona caduntq; notat.
Temporis illa vices seruat, nascentibus illa
Nunc bona pro fato nunc mala, rebus adest.
Altera, quicquid habent elementa capacia tractat
Præcipu, pingit terrea regna notis.
Qua situs Europæ tractus, quaq; insula Ponto
Quælibet exerta desuper extat humo.
Quaq; Asiæ maioris opes, Asiæq; minoris
Punicaq; immani terra Leone minax
Quoq; loco nuper latitantis America terræ
Ex inuentoris nomine dicta iacet.
Ast ea quæ læuum latus obtinet, inclyta clarum
Diua per eloquij munera nomen habet.
Subiacet huic orbis, namq; ingens machina rerum
Huic voluit soli sola subesse Deæ.
Huic sunt tercentum linguæ, sunt ora trecenta,
Resq; pio veras pectore semper amat.

Regula

Regula sermonis verax Dialectica veri
Hanc solet assiduis passibus vna sequi.
Inuidiam virtus comitem non effugit, illa
Quæ bona sunt damnat, quæ mala, laude vehit.
Est anus hanc mendax inflat persuasio fastu,
Nomen & ex auia garrulitatis habet.
Futilis huic monstro pater esse, Superbia mater
Dicitur, ad cuculi progenuisse sonos.
Phœbus in exilium blaterantem sæpius egit,
Vidi ego, sed miscet se tamen ille choro.
Hæc repit à tergo, dicens ludibria Diuæ,
Quæ multum eloquio sola fluente valet.
Quæ latet arborea Dea vix spectabilis vmbra
Quid sint, quid possint, quotue elementa docet.
Hæc studet ingenio rerum cognoscere causas,
Et quo naturæ tramite currat opus.
Adiacet huic Medicus quo noscat corpora nostra
Et vires discat rebus inesse suas.
Morbidaq; agnoscat generis contagia nostri,
Quæq; iuuant homines munera, quoq; modo.
Turba ministrorum Diuæ est coniuncta Poësi,
Dicere Pigmæos qui volet esse, licet,
Dactilus heroo velatus corpora cultu,
Cinctus adest galea, cinctus adestq; toga.
Pyrrichius celer & Choriambus & hinc Spondeus
Tu quoq; cum gemino fratre Trochæe tuo.

Cernis ibi manibus qui tela minaciã versat
Sanguineq; vlttricem linit Iambus acum,
Atq; alios quorum si dicam nomina noris,
Nam notat his varios syllaba quæq; pedes.
Astat ibi vario cultu sed corpore longo
Versus, habens vario nomina digna pede.
Astat ibi ingenioq; pio, cantuq; sagaci
Carmen, id emollit pectora dura sono.
Astat ridiculo sed honesto fabula cultu
Huic comes egregio dogmate mythos adest
Hæc facit humanis animalia vocibus uti
Bruta, nec elingues non finit illa loqui
Res ea proponit fictas & facta recenset
Ficta quidem, vero dogmate plena tamen.
Qui puer hac illac circum subineptulus errat
Hunc fouet, hunc grato corde Poësis amat
Syderibus genitus furor ille Poëticus esse
Dicitur, afflatum numine diua refert
Hunc regit officijq; monet, quæ Nympha decori
Curam agit, id cunctis rebus inesse iubet.
Latus vbi spacium campus se tendit in amplum
Culta rosis multos area magna tenet.
Sacra verecundo sedem premit Ethica gestu
Virtutum circa sancta corona sedet.
Namq; bonos mores hæc, & sanctissima tractat
Iura, colenstribuit quæ sua cuiq; Deam.

Afider exemplis vicij & virtutis abundans
Quæ plebis mores comica Nympha gerit
Magnorumq; ducum Regumq; Tragoedia circum
Exempla infani plena furoris agit
Est sacer & densa spectabilis arbore lucus
Mons vbi verticibus astra duobus adit.
Sunt ibi qui cytharis sanctissima carmina iungunt
Atq; ferunt sancto debira vota Deo.
Angelicas æquat voces dum carmine certat
Turba modo in laudes ingeniosa Dei.
Hæc satis est spectasse refert nocte Iltricus vna
Plura suo dicam tempore, plura loco.
Sic ait atq; viæ nunc hæc compendia carpe
Dicit, & ad portam me celer illa rapit
Ante mihi nunquam visus, visusq; deinde est
Nunquam, at quæ dixi nocte videre dedit.

Tu noue nunc specimen studiorum prome Poëta
Digna refer lauro carmina, digna loco.